

شورای عالی بیمه در اجرای بند ۵ ماده ۱۷ قانون تأسیس بیمه مرکزی و بیمه‌گری، آیین نامه تنظیم امور نمایندگی بیمه را با هدف تعمیم و توسعه بیمه و با توجه به اصول زیر در جلسه مورخ

۱۳۸۷/۷/۱۷ تصویب کرد:

- حفظ حقوق بیمه‌گذاران، شرکت‌های بیمه و نمایندگان آنها با تأکید بر ارائه بهترین کیفیت خدمات و تکریم مشتریان؛
- واگذاری امور مربوط به نمایندگی هر شرکت بیمه به خود آن شرکت و صرفاً تعیین حداقل‌های مورد نیاز برای تنظیم بازار بیمه و حفظ حقوق طرفین؛
- تسهیل و شفافسازی جریان کار فعالیت‌های بازاریابی، فروش و امور نمایندگی جهت ایجاد رقابت برای افزایش کارآمدی با مسئولیت شرکت‌های بیمه.

لذا این آیین نامه مشتمل بر ۴ فصل و ۳۰ ماده و ۲۰ تبصره از تاریخ ابلاغ جایگزین آیین نامه نمایندگی بیمه (شماره ۲۸) و مکمل‌های آن شده و کلیه دستورالعمل‌های مغایر با آن ملغی می‌شود.

فصل اول : تعریف و شرایط اعطای پروانه نمایندگی بیمه

ماده ۱. نماینده بیمه که در این آیین نامه اختصاراً «نماینده» نامیده می‌شود، شخص حقیقی یا حقوقی است که با رعایت قوانین و مقررات مربوط، از جمله قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری، مقاد این آیین نامه و سایر مصوبات شورای عالی بیمه، مجاز به عرضه خدمات بیمه ای به نمایندگی از طرف یک شرکت بیمه طرف قرارداد می‌باشد. تبصره: مقررات این آیین نامه شامل نمایندگانی است که در داخل کشور خدمات بیمه ای عرضه می‌نمایند. اعطای نمایندگی بیمه در خارج از کشور مستلزم اخذ موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران است.

ماده ۲. شرکت بیمه موظف است در اعطای پروانه نمایندگی بیمه در کلیه رشته‌ها یا رشته‌های بیمه ای معین، طبق مقاد این آیین نامه عمل نماید. مدت نمایندگی بیمه نامحدود است اما پروانه و قرارداد نمایندگی بیمه هر سه سال یک بار و به شرط رعایت مقاد این آیین نامه و گذراندن دوره‌های آموزشی لازم توسط نماینده، تجدید خواهد شد.

تبصره: شرکت بیمه می‌تواند بخشی از اختیارات و وظایف خود در صدور بیمه نامه و در صورت لزوم، در پرداخت خسارت را در رشته‌های مختلف بیمه به نماینده تفویض نماید.

ماده ۳. شرکت بیمه موظف است شرایط اعطای نمایندگی بیمه را از طرق مقتضی، به ویژه در پایگاه اینترنتی خود به اطلاع عموم برساند.

ماده ۴. شخص حقیقی متقاضی اخذ پروانه نمایندگی بیمه باید واجد شرایط زیر باشد:

- الف) تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران؛
- ب) اعتقاد به اسلام یا یکی دیگر از ادیان رسمی کشور؛
- ج) عدم اعتیاد به مواد مخدر؛
- د) نداشتن سوء پیشینه کیفری و همچنین نداشتن سابقه محکومیت به جرایم نام بردہ شده در ماده ۶۴ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی؛
- ه) نداشتن گواهی پایان خدمت وظیفه عمومی یا معافیت دائم؛
- و) نداشتن حداقل مدرک کارشناسی در رشته بیمه (و یا سایر رشته‌ها با گرایش بیمه) با شش ماه سابقه کار بیمه ای فنی و تخصصی، یا مدرک کارشناسی در رشته غیر بیمه و یک سال سابقه کار بیمه ای فنی و تخصصی و یا مدرک دیپلم با دو سال سابقه کار بیمه ای فنی و تخصصی.

تبصره ۱: متلاطیان فاقد سابقه کار مندرج در بند «و»، به غیر از دارندگان مدرک کارشناسی در رشته بیمه (و سایر رشته‌ها با گرایش بیمه)، باید دوره آموزشی شامل اصول بیمه، آشنایی با رشته‌های بیمه، بازاریابی بیمه، قوانین و مقررات بیمه و رایانه (شامل آموزش مهارت‌های Internet، Word و Excel) را در مجموع، به میزان حداقل ۸۰ ساعت در مرکز آموزشی شرکت بیمه، یا مرکز آموزش فنی و حرفه ای وزارت کار و امور اجتماعی و یا سایر مراکز آموزشی مورد تأیید بیمه مرکزی ایران گذرانده و گواهی‌نامه قبولی را ارائه نمایند. علاوه بر این متلاطیان مذکور باید دوره کارآموزی را در شرکت بیمه مربوط طی نمایند.

متلاطیان فاقد سابقه کار دارای مدرک کارشناسی در رشته بیمه (و سایر رشته‌ها با گرایش بیمه)، فقط دوره کارآموزی را در شرکت بیمه طی خواهند کرد.

تبصره ۲: شرکت بیمه می‌تواند برای پذیرش نماینده، هرنوع شرایط رقابتی برای انتخاب نمایندگان برتر، از جمله برگزاری آزمون را تعیین و اعمال نماید.

ماده ۵. مسئولیت احراز صحت شرایط لازم در مورد هر یک از متلاطیان اخذ پروانه نمایندگی بیمه بر عهده شرکت بیمه مربوط می‌باشد.

ماده ۶. شرکت بیمه برای اعطای پروانه نمایندگی حقوقی باید موارد زیر را بررسی و رعایت نماید:

۱. تشکیل نمایندگی حقوقی به شکل شرکت سهامی خاص با مسئولیت تضامنی یا شرکت تعاقنی؛
۲. تأیید اساسنامه نمایندگی توسط شرکت بیمه؛
۳. انحصار فعالیت به نمایندگی بیمه؛

۴. وجود حداقل سه عضو هیئت مدیره؛

۵. داشتن حداقل ۵۰۰ میلیون ریال سرمایه؛

۶. ارائه گواهی نامه بانک حاکی از تأثیره قسمت نقدی سرمایه، حداقل به مقدار ۵۰ درصد کل سرمایه نماینده حقوقی؛

۷. صورت کامل اسامی سهامداران، مدیران و میزان سهام هر یک از آنها؛

۸. گواهی عدم سوء پیشینه کیفری مدیران؛

۹. داشتن مدیر عامل و عضو بیمه ای هیئت مدیره طبق شرایط مندرج در ماده ۹ این آیین نامه؛

۱۰. صورت جلسات مجمع عمومی مؤسس و هیئت مدیره؛

۱۱. اظهارنامه ثبت نمایندگی حقوقی و تأییدیه نام آن.

ماده ۷. ثبت نمایندگی حقوقی و هرگونه تغییرات بعدی از جمله تغییر در مفاد اساسنامه، میزان سرمایه، ترکیب سهامداران، مدیر عامل و اعضای هیئت مدیره آن، موکول به رعایت مقررات این آیین نامه و با مسئولیت و موافقت شرکت بیمه طرف قرارداد خواهد بود.

تبصره: شرکت بیمه موظف است قبل از ثبت نمایندگی حقوقی بیمه و هرگونه تغییرات بعدی آن، نظر بیمه مرکزی ایران را استعلام نماید. عدم اعلام نظر بیمه مرکزی ایران طرف مدت ۲۰ روز به معنای موافقت با ثبت نمایندگی حقوقی یا تغییرات بعدی آن خواهد بود.

ماده ۸. نماینده حقوقی موظف است ترازنامه و حساب سود و زیان خود را طبق فرم نمونه ای که بیمه مرکزی ایران تهیه و به شرکتهای بیمه ابلاغ می نماید، تنظیم کند و پس از تصویب در مجمع عمومی سهامداران خود، نسخه ای از آن را برای بررسی و تأیید به شرکت بیمه طرف قرارداد ارسال نماید.

تبصره ۱: شرکت بیمه موظف است حداقل تا پایان مرداد هر سال، ترازنامه و حساب سود و زیان هر یک از نمایندگان حقوقی خود را به بیمه مرکزی ایران ارسال کند.

تبصره ۲: نماینده حقوقی موظف است در هر سال مالی حداقل ۱۰ درصد از سود سالانه خود را به عنوان اندوخته سرمایه ای در حساب های خود منظور نماید.

ماده ۹. مدیر عامل و حداقل یک عضو هیئت مدیره نماینده حقوقی، علاوه بر شرایط مندرج در ماده ۴ این آیین نامه باید واجد یکی از شرایط زیر باشند:

۱-۹. داشتن حداقل مدرک کارشناسی در رشته بیمه و یا سایر رشته ها با گرایش بیمه و دو سال سابقه کار بیمه ای فنی و تخصصی در نمایندگی بیمه، یا کارگزاری بیمه، یا ارزیابی خسارت بیمه ای، یا شرکت بیمه و یا بیمه مرکزی ایران.

۲-۹. داشتن حداقل مدرک کارشناسی در سایر رشته ها و سه سال سابقه کار بیمه‌ای فنی و تخصصی در نمایندگی بیمه، یا کارگزاری بیمه، یا ارزیابی خسارت بیمه‌ای، یا شرکت‌های بیمه و یا بیمه مرکزی ایران.

تبصره: در صورتی که مدرک تحصیلی مدیر عامل و عضو بیمه ای هیئت مدیره در نمایندگی‌های حقوقی ثبت شده قبل از ابلاغ این آیین نامه، دیپلم یا کاردانی بوده باشد به ترتیب، چهار سال و دو سال به سابقه کار مندرج در این بند اضافه می‌شود.

ماده ۱۰. نماینده حقیقی و مدیر عامل، اعضای هیئت مدیره و سهامداران نمایندگی حقوقی نمی‌توانند در وزارت‌خانه‌ها، مؤسسات و شرکت‌های دولتی و نهادهای عمومی غیر دولتی شاغل باشند یا به عنوان نماینده دیگری یا کارگزار حقیقی فعالیت کنند. علاوه بر این، اشخاص مذکور نمی‌توانند در شرکت‌های بیمه غیردولتی و سایر نمایندگی‌ها یا کارگزاری‌های حقوقی بیمه شاغل بوده و یا بیش از ۱۰ درصد، سهام داشته باشند.

تبصره: مدیر عامل و اعضای هیئت مدیره و کارکنان شاغل (اعم از رسمی، پیمانی، قراردادی و ساعتی) شرکت‌های بیمه و بیمه مرکزی ایران، نمی‌توانند به عنوان نماینده حقیقی فعالیت نمایند و یا در نمایندگی‌های حقوقی، سمت یا سهم داشته باشند.

ماده ۱۱. نمایندگی حقوقی با موافقت قبلی شرکت بیمه طرف قرارداد و اجازه بیمه مرکزی می‌تواند دفتر فرعی دایر نماید، مشروط بر آن که مسئول دفتر فرعی، شرایط نماینده حقیقی را داشته باشد.

فصل دوم : حقوق و تکاليف شركت بيمه و نماینده

ماده ۱۲. شرکت بیمه مکلف است:

۱. در قرارداد نمایندگی موارد زیر را درج نماید:

۱-۱. مشخصات و نشانی طرفین قرارداد شامل کد ملی و کد پستی؛

۱-۲. حدود اختیارات و وظایف طرفین قرارداد؛

۱-۳. میزان کارمزد و نحوه پرداخت آن به تفکیک رشته‌های بیمه و تعییرات آن ناشی از تغییر، فسخ یا ابطال بیمه‌نامه؛

۱-۴. مدت قرارداد نمایندگی؛

۱-۵. میزان و نوع تضمین دریافتی از نماینده به منظور تأمین و تضمین حقوق و مطالبات بیمه‌گذاران، بیمه‌شدگان، سایر اشخاص ذینفع و شرکت بیمه؛

۱-۶. ممنوعیت انعقاد قرارداد نمایندگی توسط نماینده با سایر شرکت‌های بیمه در مدت اعتبار قرارداد؛

۱-۷. موارد محدود نمودن فعالیت، تعلیق یا فسخ قرارداد نمایندگی بیمه و نحوه اجرای آن؛

۱-۸. ارجاع رسیدگی به اختلاف شرکت بیمه و نماینده به هیئت نام برده شده در ماده ۲۱ این آئین نامه؛

۱-۹. شمول مصوبات جدید شورای عالی بیمه بر شرایط قرارداد نمایندگی؛

۱-۱۰. عدم ایجاد هرگونه حقی برای طرفین در پایان قرارداد نمایندگی، مگر در موارد تصریح شده در قرارداد.

۲. بخشنامه ها و دستورالعمل های لازم و مربوط را به موقع به نماینده ابلاغ نماید.

۳. نام و کد نماینده را در بیمه نامه ای که بنا به پیشنهاد او صادر می شود، درج نماید.

۴. در صورت لغو پروانه نمایندگی، مراتب را بالافصله از طرق مقتضی به اطلاع بیمه گذاران برساند و نسبت به جمع آوری تابلو، سربرگ، مهر، استناد و مدارک ذیربسط اقدام نماید.

۵. اگر چند نماینده برای یک نوع بیمه، نرخ و شرایط خواسته باشند، نرخ و شرایط یکسان اعلام نماید.

تبصره ۱: شرکت بیمه مجاز نیست تقاضای صدور بیمه نامه ای را که به وسیله نماینده ارائه شده است از طریق دیگری، اعم از مستقیم یا غیرمستقیم، قبول نماید مگر با تقاضای کتبی بیمه گذار.

تبصره ۲: در صورتی که شرکت بیمه، پیشنهاد نماینده ای را رد کند، نمی تواند همان پیشنهاد را از طریق دیگری اعم از مستقیم یا غیرمستقیم قبول نماید.

۶. امکانات و شرایط لازم برای فروش بیمه در فضای مجازی را برای نمایندگان مورد نظر خود فراهم نماید.

۷. زیرساخت های فیزیکی و امکانات نرم افزاری لازم را برای ایجاد ارتباطات الکترونیکی بین نماینده، شرکت بیمه و بیمه مرکزی ایران برقرار نماید تا در راستای توسعه کاربرد فن آوری اطلاعات در صنعت بیمه کشور، طبق ابلاغ بیمه مرکزی ایران، ارتباطات هم زمان بین نماینده، شرکت بیمه و بیمه مرکزی ایران فراهم شده و توسعه یابد.

۸. در صورت فوت یا حجر نماینده حقیقی یا توقف فعالیت نماینده طبق توافق و نبودن شرط خلاف در قرارداد نمایندگی، ارزش پرتفوی نماینده را پرداخت یا با انتقال آن به نماینده دیگر همان شرکت موافقت نماید. ارزش پرتفوی نماینده و نحوه محاسبه آن با توافق طرفین در قرارداد نمایندگی تعیین می شود.

تبصره: بیمه نامه هایی که از طرف یا به پیشنهاد نماینده توسط شرکت بیمه صادر می شود پرتفوی نماینده محسوب می شود.

ماده ۱۳. نماینده مکلف است:

۱. کد و نام نماینده و نام شرکت بیمه طرف قرارداد را در تابلو، سربرگ و آگهی خود درج نماید. نام شرکت بیمه باید با حروف درشت تر از نام و کد نماینده درج شود.

۲. اطلاعات لازم درباره بیمه نامه درخواست شده از جمله نرخ و شرایط، استثنایات، تعهدات بیمه گر و وظایف بیمه گذار را با رعایت بخشنامه ها و دستورالعمل های مربوط، به متقارضی بیمه ارائه نماید.

۳. به منظور تأمین و تضمین حقوق و مطالبات بیمه گذاران، بیمه شدگان، سایر اشخاص ذینفع و شرکت بیمه، تضمین لازم را نزد شرکت بیمه طرف قرارداد تودیع نماید. نوع، مدت و میزان تضمین مذکور در این ماده متناسب با حجم فعالیت هر نماینده حقیقی یا حقوقی و شکل حقوقی ثبت آن، به تشخیص شرکت بیمه طرف قرارداد تعیین می شود.

۴. از رقابت مکارانه و ناسالم با سایر نماینده‌گان بیمه، دلالان (کارگزاران) رسمی بیمه و شرکت‌های بیمه و انجام تبلیغات سوء‌علیه آنها خودداری نماید.

۵. حق بیمه دریافتی را اعم از چک یا پرداخت الکترونیکی حداکثر تا قبل از پایان وقت اداری روز دریافت، به حساب بانکی شرکت بیمه مربوط واریز کند و در موارد استثنایی به صندوق آن شرکت تحويل نماید.

۶. کد و نام دلال (کارگزار) رسمی بیمه را در بیمه‌نامه ای که بنا به پیشنهاد او صادر می‌شود درج نماید.

۷. امکانات سخت افزاری و نیروی انسانی آموزش دیده برای برقراری ارتباط الکترونیکی با شرکت بیمه مربوط و بیمه مرکزی ایران را تهیه نماید.

ماده ۱۴. شغل نماینده حقیقی و مدیر عامل، عضو بیمه‌ای هیئت مدیره و مسئول دفتر فرعی نماینده حقوقی باید منحصرأرائه خدمات بیمه‌ای در محدوده قرارداد مربوط باشد.

تبصره: سمت‌های آموزشی در مؤسسات آموزش عالی مستثنی هستند.

ماده ۱۵. کلیه کارکنان نماینده که به امر فروش یا صدور بیمه‌نامه مبادرت می‌نمایند به عنوان متصدیان نماینده‌گی بیمه شناخته می‌شوند و باید واجد شرایط زیر و دارای گواهی صلاحیت باشند:

۱. داشتن حاصل مدرک تحصیلی دیپلم و کسب گواهی نامه طی دوره آموزشی لازم به تشخیص شرکت بیمه.
۲. داشتن حسن اخلاق و رفتار و توانایی ایجاد ارتباط با مشتریان و داشتن سایر شرایط عمومی مندرج در ماده ۴ به تشخیص و مسئولیت نماینده.

تبصره ۱: گواهی صلاحیت متصدیان نماینده‌گی بیمه به صورت عکس دار توسط شرکت بیمه یا با تفویض اختیار توسط نماینده‌گی بیمه برای مدت معین صادر می‌شود و لازم است در معرض دید مراجعت قرار داده شود.

تبصره ۲: در صورت وجود هرگونه شکایت از متصدیان نماینده‌گی بیمه، موضوع باید توسط نماینده رسیدگی و تا حد امکان رضایت مشتری جلب شود. در غیر این صورت شرکت بیمه موظف است به شکایت مشتری رسیدگی و نتیجه را کتاباً به اطلاع او برساند.

ماده ۱۶. پرداخت حق بیمه به نماینده، کارمند یا بازاریاب او در حکم پرداخت حق بیمه به شرکت بیمه می‌باشد. علاوه بر این، در قبال دریافت حق بیمه، باید رسید کددار به مقاضی بیمه داده شود.

ماده ۱۷. مسئولیت جبران خسارات مستقیم و یا غیرمستقیم واردہ به بیمه‌گذار و سایر اشخاص ذینفع که ناشی از عمد، تقصیر، غفلت و یا قصور نماینده، کارکنان یا بازاریابان وی در رابطه با عملیات بیمه‌ای موضوع قرارداد نمایندگی بیمه باشد به صورت تضامنی بر عهده شرکت بیمه و نماینده می‌باشد. در هر حال مفاد این ماده، نافی مسئولیت نماینده در مقابل خسارات واردہ به شرکت بیمه، از جمله خسارت پرداختی، سایر هزینه‌ها و حق بیمه دریافت نشده نخواهد بود.

ماده ۱۸- شرکت بیمه موظف است حداقل ظرف مدت یک سال وضعیت نمایندگان حقوقی خود را با شرایط این آیین نامه منطبق نماید. در صورت عدم انطباق با شرایط این آیین نامه، کارمزد قابل پرداخت معادل کارمزد نماینده حقیقی خواهد بود.

ماده ۱۹. شرکت بیمه می‌تواند نماینده را در سود حاصل از پرتفوی متعلق به او در کلیه رشته‌های بیمه به استثنای بیمه‌های عمر مشارکت دهد. سود قابل پرداخت نباید از ۱۵ درصد مجموع کارمزدهای پرداختی به همان نماینده بابت عملیات بیمه‌ای در سال مورد نظر بیشتر باشد.

ماده ۲۰. پروانه و قرارداد نمایندگی در موارد زیر لغو می‌شود:

الف) با تصمیم یکی از طرفین قرارداد ضمن رعایت حقوق طرف مقابل؛

ب) در صورتی که نماینده حقیقی هر یک از شرایط مقرر در این آیین نامه را از دست بدهد؛

ج) در صورتی که مدیر عامل یا عضو بیمه‌ای هیئت مدیره نمایندگی حقوقی هر یک از شرایط مقرر در این آیین نامه را از دست بدهد یا فوت کند یا محجور یا معذور شود و ظرف مدت سه ماه، فرد جایگزین واجد شرایط معرفی نشود؛
د) در صورت تصمیم هیئت رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه، موضوع ماده ۲۱ یا کمیته رسیدگی به تخلفات نماینده، موضوع ماده ۲۲.

فصل سوم : رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه و رسیدگی به تخلفات نماینده

ماده ۲۱. به منظور رسیدگی به اختلافات نماینده و شرکت بیمه در رابطه با مقررات این آیین نامه و قرارداد نمایندگی منعقده، هیئت رسیدگی به اختلافات نماینده و شرکت بیمه مرکب از سه نفر به شرح زیر تشکیل می‌شود:

الف) نماینده بیمه مرکزی ایران؛

ب) نماینده منتخب سندیکای بیمه گران ایران؛

ج) نماینده منتخب انجمن‌های صنفی نمایندگان بیمه.

تبصره ۱: هر یک از نمایندگان مذکور برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند و عزل یا تجدید انتخاب آنها بلامانع است.

تبصره ۲: تصمیمات هیئت به صورت مکتوب و مستدل صادر می‌شود. این تصمیمات با اکثریت آراء، قطعی و معتبر و برای طرفین لازم الاجراست و حداقل ظرف مدت ۱۵ روز پس از اتخاذ تصمیم نهایی و امضاء اعضای هیئت، توسط بیمه مرکزی

ایران به طرفین ابلاغ خواهد شد. حداکثر مدت رسیدگی به هر پرونده اختلاف دو ماه از زمان وصول آن خواهد بود. در صورت عدم اتمام رسیدگی در این مدت، هیئت باید طی گزارش مستدل به رئیس کل بیمه مرکزی ایران، دلایل عدم اتمام رسیدگی در مدت مقرر را ارائه نماید.

تبصره ۳: دبیرخانه هیئت رسیدگی به اختلاف در بیمه مرکزی ایران مستقر خواهد بود.

تبصره ۴: دستورالعمل نحوه تشکیل جلسات و اتخاذ تصمیم هیئت رسیدگی حداکثر ظرف مدت دو ماه پس از ابلاغ این آیین نامه، توسط بیمه مرکزی ایران تدوین و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۲۲. شرکت بیمه موظف است تخلفات نماینده و شکایت واصله از عملکرد او را در کمیته رسیدگی به تخلفات نماینده، با حضور نماینده انجمن صنفی نمایندگان شرکت بیمه، رسیدگی نماید. ضوابط مربوط به تشکیل این کمیته در هر شرکت بیمه را همان شرکت تدوین و اعلام خواهد کرد.

ماده ۲۳. در صورت احراز تخلف نماینده، کمیته مذکور می تواند متناسب با نوع تخلف، تصمیمات زیر را اتخاذ نماید:

۱. تذکر کتبی به نماینده.

۲. ایجاد محدودیت در اختیارات تفویضی شامل مجوز بازدید و صدور بیمه نامه.

۳. کاهش میزان کارمزد نماینده در یک یا چند رشته بیمه به مدت حداکثر شش ماه.

۴. تعليق فعالیت نماینده در یک یا چند رشته بیمه به مدت حداکثر شش ماه.

۵. لغو پروانه فعالیت.

ماده ۲۴. در صورتی که تصمیم کمیته، لغو پروانه فعالیت نماینده باشد، این تصمیم ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ ابلاغ آن به نماینده، با درخواست کتبی وی، قابل تجدید نظرخواهی در هیئت رسیدگی به اختلاف نماینده و شرکت بیمه می باشد. تصمیمات کمیته در سایر موارد، قطعی و برای طرفین لازم الاجرا است.

ماده ۲۵. اگر پروانه فعالیت نماینده‌ای با تصمیم کمیته لغو شود این شخص نمی تواند حداقل تا مدت یک سال پس از لغو پروانه، به عنوان نماینده بیمه در هر یک از شرکت‌های بیمه فعالیت نماید.

فصل چهارم : نظارت

ماده ۲۶. شرکت بیمه مسئول احراز و انطباق شرایط شرایط فعالیت نمایندگان خود با مقررات این آیین نامه می باشد. تبصره: در صورت عدم رعایت مقررات این آیین نامه در اعطای نمایندگی و یا نحوه فعالیت نمایندگان، شرکت بیمه طبق نظر بیمه مرکزی ایران ملزم به متوقف نمودن فعالیت نماینده یا نمایندگان مرتبط می باشد. همچنین شرکت بیمه مسئول جبران هر گونه خسارت واردہ به اشخاص ثالث، ناشی از عدم رعایت مفاد این آیین نامه خواهد بود.

ماده ۲۷. بیمه مرکزی ایران موظف است بر حسن اجرای مفاد این آئین نامه، نظارت نماید. در صورت عدم رعایت مقررات این آئین نامه توسط هر یک از شرکت های بیمه، بیمه مرکزی ایران می تواند متناسب با هر مورد، تصمیمات زیر را اتخاذ نماید:

۱. اختار کتبی به شرکت بیمه مبنی بر ضرورت رعایت مقررات مربوط.

۲. ایجاد محدودیت برای شرکت بیمه در زمینه پذیرش نماینده‌گ.

۳. ارائه پیشنهاد ممنوعیت شرکت بیمه از قبول بیمه در یک یا چند رشته بیمه برای مدت مشخص، به شورای عالی بیمه.

ماده ۲۸. شرکت بیمه موظف است امکان دسترسی مناسب بیمه مرکزی ایران به آمار و اطلاعات صحیح و قبل اطمینان را بر اساس دستورالعملی که بیمه مرکزی ایران تهیه و ابلاغ می کند فراهم نماید.

ماده ۲۹. بیمه مرکزی ایران و یا شرکت بیمه می توانند در صورت لزوم، علاوه بر اخذ اطلاعات لازم، دفاتر، اسناد و محل نمایندگی را بازرسی کنند. نماینده مکلف به همکاری لازم در این زمینه می باشد.

ماده ۳۰. موارد پیش‌بینی نشده در این آئین نامه در رابطه با نمایندگی بیمه، تابع قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری، قانون تجارت، سایر قوانین مربوط و عرف بیمه خواهد بود.

پوشش خسارت بدنی یکسان زن و مرد

محصوبه جدید شورای عالی بیمه در مورد خسارت بدنی زن و مرد

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران در بخشنامه‌ای به امضای دکتر جواد فرشباف ماهریان، روز ۱۳۸۷/۱۲/۱۷ مصوبه جدید شورای عالی بیمه در خصوص «لغو مصوبه مورخ چهارم دی ماه ۱۳۸۷» را به مدیران عامل شرکت‌های بیمه ابلاغ کرد و طبی آن همچنین بر اجرای قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث» مصوب ۱۳۸۷/۴/۱۶ تأکید نمود.

متن بخشنامه مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۷ رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و رئیس شورای عالی بیمه به مدیران عامل شرکت‌های بیمه به این شرح است:

«احتراماً، به اطلاع می‌رساند نظر مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۱۲ وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی مبنی بر تعلیق مصوبه مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۰۴ شورای عالی بیمه در مورد پوشش خسارت بدنی یکسان زن و مرد، در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۴ شورای عالی بیمه مطرح و شورا تصویب نمود که مصوبه مذکور از تاریخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۷ لغو گردد.

در ضمن پیرو ابلاغیه شماره ۱۸۴۶۸ مورخ ۱۳۸۷/۶/۴، بدین وسیله مجدداً بر اجرای قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث مصوب ۱۳۸۷/۴/۱۶ تأکید می‌گردد.»

پیش از این شورای عالی بیمه در مصوبه مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۴ مقرر نموده بود که «تا زمان ابلاغ آیین نامه تعریفه حق بیمه شخص ثالث» از سوی هیئت وزیران، شرکت‌های بیمه با اخذ حق بیمه ای معادل هشت درصد به حق بیمه تعهدات اجباری بیمه شخص ثالث، پوشش مورد نظر در تبصره ۲ ماده ۴ قانون جدید بیمه شخص ثالث را با عنوان «پوشش خسارت بدنی یکسان زن و مرد» به متقاضیان ارائه نمایند که با ابلاغ مصوبه جدید، اخذ هشت درصد حق بیمه اضافی ملغی شده است.

مصطفویه شورای عالی بیمه

پوشش خسارت بدنی یکسان زن و مرد

شورای عالی بیمه در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۴ براساس بندهای ۳ و ۴ ماده ۱۷ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه‌گری تصویب نمود:

«تا زمان ابلاغ آیین نامه تعریفه حق بیمه شخص ثالث، موضوع ماده ۸ قانون اصلاح قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث، شرکت‌های بیمه با حق بیمه‌ای معادل هشت درصد حق بیمه تعهدات اجباری بیمه شخص ثالث، پوشش مورد نظر در تبصره ۲ ماده ۴ قانون فوق را با عنوان «پوشش خسارت بدنی یکسان زن و مرد» در بیمه‌نامه شخص ثالث به متقاضیان ارائه نمایند.

در مورد بیمه‌نامه‌های شخص ثالث که قبل از ابلاغ این مصوبه صادر شده و معتبر است شرکت‌های بیمه به نحو مقتضی اطلاع رسانی نموده و در صورت مراجعة بیمه‌گذار، با اخذ حق بیمه متناسب با باقی مانده مدت بیمه و به صورت روز شمار، پوشش مذکور را با صدور برگه الحاقی ارائه خواهند کرد.

